

[Rehn]

me båd. Der er ikke mange arbejdsgivere, der morer sig over at skulle afskedige medarbejdere, til hvilke der ikke er arbejde.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 22 (om ændring af den danske u-landshjælp), hr. Jørgen Junior, har ordet.

Jørgen Junior (FP):

På denne sene fredag eftermiddag med denne fantastiske tilstrømning skal jeg ikke forsøge at forlænge debatten unødigt.

Jeg har noteret, at hr. Bolvig i hvert tilfælde nu må have to favoritter, ikke kun en speciel socialdemokratisk favorit i minister Lise Østergaard. Jeg går ud fra, at hr. Ellemann-Jensen kan få lov at danse pardans. Hr. Ellemann-Jensen repræsenterer på fuldstændig samme måde den indstilling; som jeg egentlig synes at hr. Bolvig på så strålende måde, nemlig den radikale måde, burde være den eneste repræsentant for her i tinget. Men o.k., det radikale parti var jo engang et stort parti. Det kan jo være, der kommer tilslutning fra andre sider.

Jeg vil gerne stille minister Lise Østergaard et spørgsmål på basis af en enkelt af de mange ting, der blev sagt, og de få konkrete ting, som ministeren kom frem med: så længe andre i-lande fortsætter med statslån, så vil vi også fortsætte. Skal der deri lægges, at Danmark, den danske regering, principielt ikke vil fortsætte med statslån, men kun gør det på basis af, hvad andre lande i den vestlige verden gør?

Og så vil jeg godt anholde det angreb, som jeg synes at ministeren kom med på erhvervslivet og erhvervslivets manglende evner. Det kunne jo være, at de forhold, som erhvervslivet arbejder under, er baggrunden for dette.

Så vil jeg også godt notere som den tredje ting, at man dog overvejer Industrirådets henvendelse. Deri ligger der altså en positivitet. Jeg går ud fra, at man dog er så jordbunden, så fornuftsbetonet, at man båndlægger en del af lånemulighederne til fordel for Nakskov Skibsværft. Jeg synes nok, regeringens stillingtagen virker noget forvirret på visse områder.

Hr. Lasse Budtz talte om kvalitetsforskel på de to forslag fra de to partier; det var stort set det samme, hr. Steen Folke sagde, da han talte om slappere og strammere, og man kan i øvrigt fortsætte i nogenlunde den samme gruppe ved at tage hr. Ellemann-Jensen med, som også forsøgte at føre nationaløkonomisk debat heroppe. Jeg skal ikke forsøge at tirre formanden ved at forklare noget om fremskridtspartiets forslag om enkepension og invalidepension, således som hr. Ellemann-Jensen forsøgte at lægge op til. Der står klart og tydeligt i det forslag, der er fremsat af fremskridtspartiet, hvad vores principielle stillingtagen er, og hvad vi er indstillet på at acceptere, fordi forholdene tilsiger det. Vi håber – vi håbede, må jeg vel desværre sige nu – at det havde været muligt, på samme måde som de konservative forsøger at anbefale Industrirådets forslag som baggrund for en debat, at vi gennem vort forslag kunne påpege, at vi finder Industrirådets oplæg rimeligt som et debatgrundlag. Det er ikke det, fremskridtspartiet ønsker. Der er mange i det danske samfund, der ønsker en totalt ændret u-landsbistand. Det ønsker vi. Vi ønsker ikke, at der skal være en statslig u-landsbistand. Det har vi ikke flertal for. Der er åbenbart desværre heller ikke flertal for Industrirådets forslag, men det ville i hvert fald være et sundere grundlag at diskutere på.

Derfor kan jeg selvfølgelig også tilsige tilslutning til det konservative forslag, for i bund og grund er det det samme, de to forslag går ud på, nemlig at prøve at få en debat om en ændring i den nuværende danske u-landsbistand. Det kan vi desværre ikke. Vi kan få en debat, men vi kan åbenbart ikke få en ændring.

Det er sørgeligt for det danske samfund, fordi det går ud over adskillige ting. Det går ud over erhvervslivet. Nu siger hr. Steen Folke: fiduser til erhvervslivet. Nej, ikke fiduser, men vi vil styrke erhvervslivet, fordi det er erhvervslivet, vi skal leve af alle sammen. Det er ikke ønskværdigt efter vor opfattelse, at erhvervslivet skal give almisser til u-lande. Vi mener, der bør en fuldstændig ændret holdning til; når vi ikke kan få flertal for det, så er vi naturligvis indstillet på, at dansk erhvervsliv og dermed det danske samfund skal skades mindst muligt gennem den u-